

[Dyremose]

tredjelande overvejer at lade denne gå via Hamborg i stedet for Esbjerg.

Det er aldeles urimeligt bare at lege med denne tanke, som vil skabe usikkerhed hos de omkring 1.000 beskæftigede, der virker i tilknytning til Esbjerg containerhavn. Det ville desuden være et spild af de kæmpemæssige investeringer, som bl.a. staten har foretaget i forbindelse med udbygningen af landets største eksporthavn. Forhåbentlig beror ministerens udtalelser på en misforståelse, som landbrugsministeren øjeblikkelig må tage afstand fra.

Besvarelse (2/9 81):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Regeringen har ingen overvejelser om at lade landbrugseksporten gå over Hamborg i stedet for Esbjerg.

I øvrigt er det eksportørerne, der sammen med transportvirksomhederne finder de mest hensigtsmæssige transportveje.

Interviewet i EF-avisen vedrører bl.a. Kommissionens tanker om, at EFs medlemslande selv skulle betale en del af udgifterne til de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, f.eks. restitutioner for eksporten til tredjelande og interventionsopkøb. Dette afvises af regeringen, idet en sådan ændring af et af de grundlæggende principper for den fælles landbrugspolitik ville friste alle medlemslandene til indgreb i den frie samhandel, der er den mest fundamentale fordel ved hele EF-samarbejdet.

Som eksempel på de urimelige konsekvenser af en sådan ændret finansiering nævnte jeg en omlægning af den danske landbrugseksport til tredjelande, således at den enten afsættes inden for EF eller udskibes fra Hamborg. Herved ville det ikke blive Danmark, der kom til at stå som modtager af eksportrestitutionerne.

I EF-avisens fremstilling fremgår det fejlagtigt, at eksemplet også omfatter landbrugseksporten til England, der især går over Esbjerg. Flytning af denne eksport ville imidlertid ikke medføre ændringer af EFs udbetalinger, idet der ikke ydes tilskud til eksporten til andre medlemslande. Der er derfor ingen grund til usikkerhed hos de beskæftigede i Esbjerg havn.

Omlægningen af den del af landbrugseksporten, der går ud af EF, er ikke et konkret

forslag, men et led i argumentationen mod EF-Kommissionen, og jeg er overbevist om, at de nævnte konsekvenser vil overbevise Kommissionen og de andre medlemslande om, at tankerne om delvis national finansiering af udgifterne til landbrugspolitikken må afvises.

Bevarelse af princippet om fælles finansiering er afgørende for opretholdelse af den fælles landbrugspolitik og for den frie samhandel på alle områder og dermed for opretholdelse af en meget stor del af beskæftigelsen.

Spm. nr. 1457

Til *landbrugsministeren (27/8 81)* af:

Maisted (FP):

»Hvornår agter ministeren at ophæve den regel i landbrugsloven, der tvinger købere af landbrugsejendomme til at besidde grønt bevis, i erkendelse af, at loven alligevel ikke overholdes på dette punkt?«

Begrundelse

Såfremt en person, eller for den sags skyld Dansk Landbrugs Realkreditfond, er panthaver(e) i en landbrugsejendom, der går på tvangsauktion, og vedkommende overtager denne ejendom, kræves der ikke grønt bevis for at erhverve ejendommen.

Denne tåbelige regel omgås altså alligevel, hvorfor ministeren efter spørgerens mening lige så godt kan tage initiativ til at sløjfe denne paragraf i loven.

Besvarelse (7/9 81):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Efter landbrugslovens § 16 kan en landbrugsejendom frit erhverves af en person, der opfylder visse i loven nærmere fastsatte betingelser og herunder dokumenterer, at han opfylder lovens uddannelseskrav. Det er ikke nødvendigt, at den pågældende har det »grønne bevis«. Det er tilstrækkeligt, at den pågældende har været beskæftiget som arbejdstager ved jordbrug i nogen tid eller selvstændigt har drevet en jordbrugsbedrift i en vis tid.

Uddannelseskravet blev indføjet i landbrugsloven i forbindelse med lovens revision i 1978 med stort flertal i folketinget. Uddan-